

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0268

Pakistan, w szczególności sytuacja obrońców praw człowieka i stosowanie kary śmierci**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2017 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka i stosowania kary śmierci (2017/2723(RSP))**

(2018/C 331/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie Pakistanu,
 - uwzględniając pięcioletni plan zaangażowania UE–Pakistan,
 - uwzględniając opracowany przez rząd Pakistanu plan działania dotyczący praw człowieka,
 - uwzględniając wieloletni program indykacyjny UE-Pakistan na lata 2014-2020,
 - uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniach unijnych misji obserwacji wyborów w Pakistanie,
 - uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz jej rzecznika w sprawie Pakistanu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r., w szczególności jej art. 18,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, którego Pakistan jest sygnatariuszem,
 - uwzględniając Konwencję o prawach dziecka,
 - uwzględniając konstytucję Pakistanu,
 - uwzględniając unijne wytyczne dotyczące promowania i ochrony wolności religii lub przekonań, wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka oraz wytyczne w sprawie stosowania kary śmierci, a także strategiczne ramy dotyczące praw człowieka i demokracji z 2012 r.
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że do 2015 r. w Pakistanie obowiązywało moratorium na wykonywanie kary śmierci, które zostało jednak zniesione w następstwie masakry w prowadzonej przez armię szkole publicznej w Peszawarze w grudniu 2014 r.; mając na uwadze, że moratorium zniesiono początkowo jedynie w odniesieniu do działalności terrorystycznej, jednak później rozszerzono odnośną decyzję na wszystkie przestępstwa podlegające karze śmierci;
- B. mając na uwadze, że Pakistan jest jednym z krajów o największej liczbie osób oczekujących na wykonanie kary śmierci na świecie; mając na uwadze, że zgłaszano przypadki, w których egzekucji dokonywano pomimo faktu, że mechanizmy odwoławcze były wciąż w toku;
- C. mając na uwadze, że pakistańskie przepisy dotyczące „błuznierstwa” (sekcja 295-C kodeksu karnego) przewidują obowiązkową karę śmierci; mając na uwadze, że obecnie setki osób oczekują na proces, a wiele osób oczekuje na wykonanie kary śmierci pod zarzutem „błuznierstwa”; mając na uwadze, że przepisy zawierają niejasne definicje, które mogą być przedmiotem nadużyć w celu zwalczania dysydentów politycznych lub uciszania głosów uzasadnionej krytyki pod adresem instytucji państwowych i innych organów;
- D. mając na uwadze, że w marcu 2017 r. premier wprowadził zakaz wszelkich „błuznierczych” materiałów w internecie, a władze pakistańskie zwróciły się do właścicieli mediów społecznościowych o pomoc w identyfikacji podejrzanych o „błuznierstwo” Pakistańczyków; mając na uwadze, że w dniu 14 kwietnia 2017 r. Mashal Khan, student Uniwersytetu Abdula Wali Khana, został zlincowany przez tłum studentów po tym, jak został oskarżony o publikowanie „błuznierczych” materiałów w internecie; mając na uwadze, że w dniu 10 czerwca 2017 r. pakistański trybunał ds. walki

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

z terroryzmem skazał Taimoora Razę na karę śmierci za rzekome dopuszczenie się „błuznierstwa” na Facebooku; mając na uwadze, że aktywistę Babę Jana oraz 12 innych demonstrantów skazano na karę dożywotniego pozbawienia wolności, co jest najsurowszą w historii karą wydaną za udział w demonstracji;

- E. mając na uwadze, że Zgromadzenie Narodowe Pakistanu przyjęło w dniu 18 kwietnia 2017 r. rezolucję potępiającą lincz Mashala Khana przez agresywny tłum za rzekome „błuznierstwo”; mając na uwadze, że Senat przeprowadził debatę na temat reform w celu powstrzymania nadużyć;
- F. mając na uwadze, że dopuszczono orzekanie przez sądy wojskowe przez okres dwóch lat, w czasie których sądownictwo cywilne miało zostać wzmocnione; mając na uwadze, że poczyniono niewielkie postępy w rozwoju wymiaru sprawiedliwości, a w dniu 22 marca 2017 r. podjęto kontrowersyjną decyzję o przywróceniu orzekania przez sądy wojskowe na okres kolejnych dwóch lat;
- G. mając na uwadze, że w Pakistanie odnotowano liczne przypadki zastraszania, atakowania, więzienia, torturowania, prześladowania i mordowania obrońców praw człowieka, dysydentów politycznych i członków mniejszości lub grup religijnych, np. ahmadyjczyków; mając na uwadze, że z informacji zebranych przez grupę roboczą ONZ ds. przymusowych lub wymuszonych zaginięć oraz organizacje pozarządowe wynika, że wymuszonych zaginięć dopuszczają się organy bezpieczeństwa i organy ścigania, w tym policja i agencje wywiadu; mając na uwadze, że ani jeden sprawca nie został skutecznie postawiony przed wymiarem sprawiedliwości;
- H. mając na uwadze, że w kwietniu 2017 r. sąd wojskowy uznał obywatela Indii Kulbhushana Jadhava za winnego i skazał go na karę śmierci; mając na uwadze, że sprawa ta jest obecnie przedmiotem postępowania przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości ze względu na to, że odmówiono mu prawa do kontaktu ze służbami konsularnymi; mając na uwadze, że w dniu 4 maja 2017 r. w ataku tłumy na posterunek policji w Beludżystanie zamordowano 10-letniego chłopca, a pięć innych osób odniosło rany, co według wielu opinii było motywowane zarzutami „błuznierstwa”; mając na uwadze, że w dniu 30 maja 2017 r. rzekomy gwałt na nastolatce (zwanej w lokalnych mediach „Shumailą”) przez jednego z członków rodziny w Rajanpur spowodował, że ofiara została skazana na śmierć przez sąd plemienny; mając na uwadze, że sprawy te nie są jednorazowymi wydarzeniami;
- I. mając na uwadze, że sprawa Aasiyi Noreen, znanej jako Asia Bibi, nadal stanowi kwestię budzącą ogromny niepokój w kontekście sytuacji praw człowieka w Pakistanie; mając na uwadze, że w 2010 r. Asia Bibi, pakistańska chrześcijanka, została przez sąd pakistański uznana winną błuznierstwa i skazana na śmierć przez powieszenie; mając na uwadze, że jeżeli wyrok ten zostanie wykonany, Asia Bibi będzie pierwszą kobietą, na której dokonano egzekucji w majestacie prawa w Pakistanie za błuznierstwo; mając na uwadze, że wystosowano wiele petycji międzynarodowych apelujących o uwolnienie Asi Bibi z uwagi na to, że była prześladowana ze względów religijnych; mając na uwadze, że minister ds. mniejszości, chrześcijanin Shahbaz Bhatti oraz muzułmański polityk Salmaan Taseer zostali zamordowani przez członków samozwańczej straży obywatelskiej za wystąpienie w obronie Asi Bibi oraz przeciwko przepisom dotyczącym błuznierstwa; mając na uwadze, że pomimo tymczasowego zawieszenia wykonania wyroku śmierci na Asi Bibi pozostaje ona w więzieniu po dziś dzień, a jej rodzina pozostaje w ukryciu;
- J. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe są nieustannie zwalczane; mając na uwadze, że pod pretekstem wdrożenia krajowego planu walki z terroryzmem liczne organizacje pozarządowe były zastraszane i prześladowane, a biura niektórych z nich zostały zamknięte;
- K. mając na uwadze, że 12 milionów kobiet nie posiada krajowych dokumentów tożsamości, w związku z czym nie może się zarejestrować na listach wyborców; mając na uwadze, że kilka unijnych misji obserwacji wyborów wydało zalecenia mające na celu poprawę procesu wyborczego w kontekście przyszłych wyborów, które zaplanowano na 2018 r.;
- L. mając na uwadze, że Pakistan przystąpił do systemu GSP+ w dniu 1 stycznia 2014 r.; mając na uwadze, że system ten powinien stanowić silną zachętę do przestrzegania podstawowych praw człowieka i praw pracowniczych oraz zasad ochrony środowiska i dobrych rządów;
- M. mając na uwadze, że UE jest nadal w pełni zdecydowana kontynuować dialog i współpracę z Pakistanem w ramach pięcioletniego planu zaangażowania oraz jego następcy;
 - 1. przypomina, że UE zdecydowanie sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci we wszystkich przypadkach i bez wyjątków; wzywa do powszechnego zniesienia kary śmierci; wyraża głębokie zaniepokojenie decyzją Pakistanu o zniesieniu moratorium na wykonywanie kary śmierci oraz alarmującą liczbą wciąż wykonywanych egzekucji; wzywa Pakistan do przywrócenia moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o długoterminowym celu pełnego jej zniesienia;

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

2. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o stosowaniu kary śmierci w Pakistanie w następstwie pełnych uchybień procesów sądowych, egzekucjami nieletnich i osób z zaburzeniami umysłowymi oraz zarzutami torturowania; wzywa rząd do dostosowania krajowych przepisów dotyczących kary śmierci do prawa międzynarodowego i międzynarodowych norm, w tym do wstrzymania egzekucji za przestępstwa inne niż umyślne zabójstwo, wprowadzenia zakazu wykonywania egzekucji na nieletnich przestępcach oraz osobach z zaburzeniami umysłowymi, a także moratorium na wykonywanie egzekucji w trakcie postępowań odwoławczych;
3. ubolewa nad powrotem w Pakistanie do braku poszanowania praw człowieka i praworządności, a w szczególności nad zwiększeniem liczby egzekucji pozasądowych oraz zastraszaniem dziennikarzy, obrońców praw człowieka, członków organizacji pozarządowych i osób krytykujących rząd, a także nad stosowaniem przemocy wobec nich; przypomina, że rząd Pakistanu zobowiązał się do zagwarantowania poszanowania praw podstawowych; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Pakistan planu działania dotyczącego praw człowieka i apeluje, aby przełożyło się to na wymierne postępy; w związku z tym ostrzega, że UE będzie niezwykle zaniepokojona, jeżeli działacze będą w dalszym ciągu stawać się ofiarami takich praktyk i nie dojdzie do postępów w tym zakresie;
4. wyraża zaniepokojenie szerokim zakresem swobody działania przyznanej siłom bezpieczeństwa i wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia lepszego nadzoru nad ich działaniami; wzywa właściwe władze, by niezwłocznie przeprowadziły bezstronne dochodzenie w sprawie śmierci w areszcie i zabójstw dokonywanych przez siły bezpieczeństwa oraz doniesień o torturach, a także by ściagały sprawców pozasądowych egzekucji i tortur;
5. ubolewa nad wykorzystywaniem w Pakistanie sądów wojskowych, które organizują tajne przesłuchania i posiadają cywilną jurysdykcję; domaga się, aby pakistańskie władze przyznały dostęp międzynarodowym obserwatorom oraz organizacjom praw człowieka w celu monitorowania wykorzystywania sądów wojskowych; apeluje również o natychmiastowe przeniesienie tych spraw do niezawisłych sądów cywilnych przy zachowaniu przejrzystości, zgodnie z międzynarodowymi normami w zakresie postępowań sądowych; podkreśla, że obywatelom państw trzecich postawionym przed sądem należy przyznać dostęp do służb konsularnych i ochrony konsularnej;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie, że w Pakistanie wciąż stosuje się przepisy o „błuznierstwie”, i uważa, że prowadzi to do eskalacji nietolerancji religijnej; zauważa, że zgodnie z ustaleniami Sądu Najwyższego Pakistanu osoby oskarżone o „błuznierstwo” „cierpią w sposób niewspółmierny i nieodwracalny” z uwagi na brak odpowiednich zabezpieczeń przeciwko niewłaściwemu wykorzystywaniu lub nadużywaniu takich przepisów; w związku z tym wzywa rząd Pakistanu do uchylenia sekcji 295-A, 295-B i 295-C kodeksu karnego oraz do wdrożenia skutecznych zabezpieczeń proceduralnych i instytucjonalnych w celu zapobiegania nadużyciom w stawianiu zarzutów o „błuznierstwo”; ponadto wzywa rząd, aby zajął bardziej zdecydowane stanowisko, potępiając samowolne ataki na rzekomych „błuznierców”, oraz aby sam nie stosował „błuznierczej” retoryki;
7. wzywa rząd Pakistanu do podjęcia pilnych działań zmierzających do ochrony życia i praw dziennikarzy oraz blogerów; wyraża zaniepokojenie w związku z wnioskiem złożonym przez władze Pakistanu do Twittera i Facebooka o ujawnienie informacji na temat ich użytkowników w celu zidentyfikowania osób podejrzanych o „błuznierstwo”; wzywa rząd i parlament Pakistanu do zmiany ustawy o zapobieganiu przestępczości elektronicznej z 2016 r. oraz do likwidacji zbyt ogólnych przepisów pozwalających na monitorowanie i zachowywanie danych oraz na zamykanie stron internetowych na podstawie nieprecyzyjnych kryteriów; wzywa również do złagodzenia wszystkich wyroków śmierci wydanych po postawieniu zarzutów o „błuznierstwo” lub „sprzeciw polityczny”, w tym wyroku na Taimoora Rażę; w tym kontekście wzywa prezydenta Pakistanu do skorzystania z przysługującego mu prawa łaski;
8. odnotowuje postępy poczynione w realizacji pięcioletniego planu zaangażowania UE-Pakistan, jednak wyraża nadzieję, że nowy plan strategicznego zaangażowania, który ma zostać ukończony w 2017 r., będzie ambitny i przyczyni się do umocnienia stosunków między UE a Pakistanem;
9. wzywa rząd Pakistanu do jak najszybszego znalezienia jak najbardziej pozytywnego rozwiązania dla toczącej się sprawy Asi Bibi; zaleca podjęcie działań w celu zapewnienia Asi Bibi i jej rodzinie bezpieczeństwa, mając na względzie doświadczenia z przeszłości, jeżeli chodzi o traktowanie osób oskarżanych o błuznierstwo przez członków samowolnej straży obywatelskiej i podmioty pozasądowe;
10. przypomina, że przyznanie statusu GSP+ ma charakter warunkowy, a skuteczne wdrożenie międzynarodowych konwencji jest podstawowym wymogiem w ramach tego systemu; wzywa rząd Pakistanu do poczynienia znacznych wysiłków w celu wdrożenia 27 podstawowych konwencji oraz do wykazania postępów w tym zakresie;

Czwartek, 15 czerwca 2017 r.

11. wzywa Komisję i ESDZ do poruszenia tych kwestii w rozmowach z władzami Pakistanu w trakcie regularnego dialogu na temat praw człowieka;
 12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.
-